

i spekulationsøjemed kun fradrages i tilsvarende spekulationsavancer, men ikke i anden indtægt. Denne regel stammer fra krigsårene og var navnlig begrundet i hensynet til at holde aktiemarkedet i ro. Man har ikke fundet tilstrækkelig anledning til at opretholde denne i krigstidens særlige forhold begrundede indskrænkning i adgangen til at fradrage spekulationstab på værdipapirer.

Iøvrigt giver bestemmelsen i stk. 5 ret til fradrag for realisationstab i alle tilfælde, hvor eventuel fortjeneste i medfør af paragraffens bestemmelser ville være skattepligtig indkomst.

Stk. 6. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med gældende ret.

Til § 6.

Paragraffen giver i stk. 1 udtrykkelig lovhjemmel for de retningslinier, som praksis med formentlig støtte i principperne i statsskatteoven har fulgt vedrørende den skattemæssige behandling af avancer og tab ved realisation af den til en landbrugsejendom hørende stambesætning. I de i bestemmelsen nævnte tilfælde har man i praksis ikke ment, at der burde foreligge indkomstskattepligt.

Medens der iøvrigt, hvad enten det drejer sig om salgsbesætning eller stambesætning, kan ske nedskrivning over den skattepligtige indkomst i det omfang, købesummen for et i indkomståret erhvervet dyr overstiger „skalaprisen“ ved årets udgang, gælder dette ikke ved indkøb af stambesætning i de i stk. 2 nævnte tilfælde. Bestemmelsen står i naturlig forbindelse med bestemmelsen i stk. 1.

Til § 7.

I denne paragraf og i §§ 8 og 9 indeholdes visse detaljregler vedrørende opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen i § 7 omhandler tilfælde, i hvilke urealiserede værdistigninger skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Stk. 1. I henhold til statsskatteovens § 14 skal varelagre ved formueopgørelsen — og samme regel antages at have gyldighed for såvidt angår indkomstopgørelsen — optages til deres salgsværdi; i tilfælde, hvor statusopgørelsen sædvanemæssigt foretages på grundlag af fakturaprisen, skal denne pris også kunne bringes til anvendelse ved formueopgørelsen. Ved bestemmelser, der er

fastsat af finansministeren med hjemmel i tekstanmærkning til de årlige finansloves § 5 (siden 1942—43), er der yderligere givet de erhvervsdrivende skatteydere adgang til at optage hele varelageret eller dele af dette efter en gennemsnitspris mellem førkrigsprisen og dagsprisen.

Skattelovskommissionen har (kommissionsudkastet § 5 — bemærkningerne side 76) foreslået en væsentlig stramning af disse regler. Efter kommissionens forslag skal varelagre ved indkomstopgørelsen optages til den ved indkomstårets udløb gældende indkøbspris, respektive produktionspris, medmindre den faktiske anskaffelsessum, respektive fremstillingspris, har været lavere, i hvilket tilfælde denne sidste pris kan benyttes. For land-, skov- og havebrugsvirksomheder foreslås, at beholdningen af egne produkter altid optages til opgørelsestidspunktets salgspris med fradrag af 15 pct.

Under hensyn til, at spørgsmålene om opgørelsen af varelagre for tiden er genstand for overvejelse i et af finansministeren nedsat udvalg, der tillige behandler afskrivningsproblemer, har man anset det for rigtigst i nærværende forslag at udforme bestemmelsen om varelagres værdiansættelse i overensstemmelse med gældende ret, som den var indtil de ovennævnte ekstraordinære regler om varelagropgørelse blev indført under den sidste verdenskrig.

Stk. 2. Ifølge den almindelige bestemmelse i forslaget § 3, nr. 1, medregnes urealiserede værdistigninger ikke til den skattepligtige indkomst. En særlig hjemmel er derfor nødvendig for at kursbevægelser på værdipapirer for banker o. lign. kan influere på indkomstopgørelsen. Efter den gældende retstilstand kan banker vælge, om de vil tage kursbevægelserne i betragtning eller ikke, men den een gang valgte opgørelsesmåde kan ikke fraviges uden tilladelse fra ligningsdirektoratet. Også efter forslaget kan den i 1. punktum foreskrevne opgørelsesmåde, der tager kursbevægelserne i betragtning, fraviges med tilladelse af ligningsrådet. Denne tilladelse vil formentlig i forbindelse med lovens gennemførelse eventuelt kunne meddeles i en mere almindelig form.

Stk. 3. Reglen angår ligesom stk. 1 og 2 kun urealiserede værdistigninger og dækker gældende praksis på dette område.

Efter gældende ret antages det, at varer, som en handlende eller en fabrikant udtager